

1862-08-27

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
Meta Boisen
Peter Boisen
Susette Maribo
Georgia Skovgaard
Joakim Skovgaard
Niels Skovgaard
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 03

DOKUMENTINDHOLD

Omtaler Peter Boisens død og hvordan hustruen Meta klarer sig. Georgia Skovgaard skriver også at drengene Joakim og Niels leger i vandet og at de synes læsningen er tung.

TRANSSKRIFTION

Den 27de August 1862

Min søde, kjære Allerbedste Mand!

Du seer vel Fædrelandet, og Du har vel deraf seet den store Sorg, som vi alle have, at Boisen virkelig er død, jeg maa sige saa tit til mig selv virkelig for jeg synes bestandig jeg maae vaagne af den fæle Drøm; men tværtimod vaagner jeg hver Dag paany til den, igaar blev han begravet. Alt hvad det egentlig kommer an paa er saa godt som muligt paa Møllen, Meta er saa sød og rolig og stor i sin Sorg, og hans Død var midt i Vildelse og Uro dog saa deilig og trøstende for dem. Jeg har talt en Dag lidt med Suse, det er tungt, tungt ogsaa for hende. Hun fortalte, at der havde været deilige

Glimt hele Tiden igjennem, selv naar han taledede vildt, kunde det være saa smukt og godt, saadan havde han eengang sagt til hende, at den Gamle havde været hos ham og sagt, at nu var der et Kald ledigt, som han skulde søge og det var Guds Himmerige, og nu skulde han spørge Meta, om hun vel havde noget imod at han søgte det, og da Meta om Dagen kom

-2-

derind spurgte han hende igjen om de saa skulde søge det Kald. Den sidste Nat havde været frygtelig med Vildelse og Uro eller Dødskamp i flere Timer, men saa var han falden i en rolig Søvn eller Døs, og noget før han døde, slog han Øjnene op og sagde tydeligt og klart Troesbekjendelsen, og lidt efter slog han igjen Øjnene op, han saae da ikke paa nogen, men der var et deiligt, strålende Udtryk i dem, og saa døde han ganske stille.-

Dronningen giver Meta Fribolig og 400 rd. om Aaret, det er meget for eet Menneske at give, men saa har kun 60rd i Enkekassen, og saa hvad hans Brødre vil give hende. Hun har været meget hos ham og været mærkværdig stærk, gid hun nu kunde blive ved at holde sig noget oppe. Det var saa det, som mest ligger paa Hjertet, og som jeg ogsaa tænkte, Du længtes efter at høre. Men Du længes vist idet hele taget efter Brev,

-3-

for det er jo en forskrækkelig Tid, Du faaer vente, Din Stakkel. Tak for Dit eget lille Brev, men Du maa dog helst fortælle lidt af hvad Du seer, for det kan jo være meget glædeligt at høre, at I seer saa meget, at Du ikke veed

hvor Du skal Tage fat derpaa, men endnu glædeligere var det dog at høre lidt derom.

Ja, jeg sidder, hvor Du forlod mig og har det i alle Maader som dengang, saa mig er der ikke noget at skrive om, men Drengene vil Du vel høre lidt om. De er flinke undtagen til Læsningen, det falder dem meget tungt, de har begge to været i Vandet, Joakim og mig Ro have, saa nu gaaer Petra med dem i de lave Huse, hvor de kan bunde; Joakim kommer hver gang og fortæller mig om sine Bedrifter, hvordan han hænger i Touget, ligger paa Ryggen og tager 12 Dukkerter o.s.v. han blev meget henrykt, da jeg igår sagde, at jeg kunde fylde et helt Brev derom til Fader. Niels vilde endeligt med og saa lod jeg ham da prøve det.

-4-

Den første Gang gik det godt, anden Gang græd han, men vilde dog med igjen tredje Gang og da var han ganske flink igjen; det er ikke saa daarligt af dem, da de gaaer ene i, og hun kun staae paa Trappen.

Det gaar fremad med Victor han kan taale Styrtbadene. Han har været her henne een Gang.

Luisse kom her Søndag Aften, hun er en sød stille Én at have om sig; Her kommer Mange, som jeg alle skal hilse Dig fra. De nærmeste veed Du hvem er, saa for resten Jonna og Rikke, som var her igaar. Endelig kigger da nu en gammel Stokrose frem, hidindtil har jeg kun seet røde, men de har og er været pragtfulde. Poul pusler lidt om her om Aftenen. Faster siger her er en del Ukrudt, det skader ikke, men seer ikke pænt ud, skal jeg lade luge? Jeg har ikke hørt fra Titus, men nu sender jeg et Brev med det samme til ham, som Du saa kan besørge. Naa, det er sandt, paa Onsdag den 3de September skal Fanny Schouw have Bryllup, tænk i Petri Kirke, jeg er ved at skamme mig paa deres Vegne.

Mange, mange Kys til Dig og Hilsen til

de Andre

Din G

Den 27^e August 1862

det, den første Gang gik godt, anden
gang god nok, men ildredt med
igjen tredje Gang og da var han
ganske flink igjen; det er ikke
længere muligt af dem, da de jo
gæder ene i og kun kun stier
med Tropper. —

Det gælder fremad med T. Peters, han
kan tale sig selv bedre, han kan
vort herhans en Gang.

Løjde kan her sendes efter, men
er en fed stakke den at have om sig;
han kommer tilbage, som jeg alle sine
dage. Og for, de kommer med de hvide
og for forresten hvide, og det kan
han igjennem. — Endelig kommer den ene

en gang tilbage fra, det er det han
jag kan se røde, men de har røde,
pragtfulde; Paul skæler lidt om her en
Aften; Peter siger her en Del skæder
det skæder ikke, men for ikke røde ud
Paul og Lise Lige? Ly kan ikke tale
for T. Peters, men nu kan jeg et Par med
det komme til ham, som de for kan
besøge. — Men det er svært for Anders
den 27^e September Paul og Lise kommer
Bjergene; Peter, Peter, Peter, ja, er ved at

Mr. Jørgen, Jørgen, eller begge!

De for ved T. Peters, og de har vel
interesset sig for den her, som i alle her, at
Bjergene vider, er det, og man for for det
det er ikke muligt, for de for sig selv, og
det er man vægner af den gode Dine,
men trost: med vægner jeg jo her. Og

Anders, til dem; ja, kan han begynde.
Det, hvad det egentlig kommer ud af.

for for godt som endeligt for skille,
hvis er for for og vel, og for i.
Lige, og hans Dine var med i. Lige
for her dog for den og træffende for

dem. Og her det er det, og det er det
det er meget meget og for for her.

han fortæller, at den havde været de.
Lige Lige, ikke Tiden igjennem, for

han kan tale i det her, det er
for for og godt, for den havde han

engang for til her, at den gode
hvide været her her og for, at en

var der et Lige, og for her
skulle for og det var gode Lige

rig, og en skæder den forrige Lige,
om han vel havde noget i med at her

lygte det; og de Lige om Dine kan

derind, spurgte han kunde jeg om
de saa skulde sige det hørt. Den
fjerde ~~der~~ havde været fagligt,
med Billede og hans alle Viden
i flere timer, men saa var han færdig
i en rolig tone alle Dine og noget
for han endte med sin Bine op,
og fagde tydeligt og blødt Træske
hjemme, og det efter sig selv.
Jeg Bine op, han sagde, ikke
saa nogen, men der var et dægt
færdigende i det i den og saa
dette han ganske stille. —
Dommene gives ikke Fortælling, og
hvor om andet, det er meget for
et menneske at give, men for
hans kun 60. i Løbetiden,
og for hvad hans Brødre vil give
hans. Men har været meget hos
ham og været markant i det,
gik han en kunde at tale om
hvide sig noget tyde.

Det var en det, som mest ligger
saa tydeligt og som jeg og saa tænkte,
Du længtes efter et hvidt. Men Du
langes vist i det i det efter Bine,

for det er jo en fortælling, som Du
venter Du tænkte. Tak for Dit eget alle
Bine; men Du maa dog selv fortælle
det af hvad Du kan, for det kan jo
være meget glædeligt at høre, at Du
saa meget, saa Du ikke ved hvor Du
skal tage det der, men end nu
glædeligere var det dog at høre det
derom. —

Så jeg vil se der hvor Du forlød mig
og hvor det i alle Hæder som dengang
for mig er der ikke noget at sige
om, men Dæmper vil De vel høre
det om. De er flinke og rigtig til at
sige, det fælder ham meget tungt,
de har begge to været i Kædet, Bine
led mig ingen No havde for en given
Petrus med dem i de Læse Hæder, hvor
de kan bære. Bine kommer hvor
jeg og fortæller mig om sine Bedrifter,
hvordan han hængte i Tønst, ligger
saa Rykker og tager 12 Dæmper af.
han blev meget kænglet, de jeg i den
sagde at jeg kunde sige et heet Bine
derom til Fader. Bine vil hængt
med og saa led jeg ham de prøve